

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spař měrny
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swérnje džěłáš
Wšédne dny;
Džeň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpođń ty.

Z njebjes mana,
Njeh đi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew óel!

F.

Sserbske njedželske łopjeno.

Wudawa so kóždy łobotu w Smolerjez knihiczišczerńi w Budyšinje a je tam sa šchwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

6. njedžela po šwjatej Trojizy.

Romsk. 6, 3—11.

Bo naschej epistoli praschamy so i naschim katechiz-
mušom:

„Šhto ma tajke i wodu-kšczenje na šebi?“

1. So dyrbi stary čłowjeł wumrjecž se wšchěmi
hrěchami a slymi łóšchtami;

2. so by horjestanył nowy čłowjeł, kiž by w praw-
dosčzi a čistosčzi psched Bohom wěcznje žiwy był.

1. Nascha kšczeniza ma wulku wažnosč. Pawoł
praji w epistoli: my šmy na Šhrystuša Jesuša kšczeni.
My šmy kšczeni nuts do jeho byčza. Š tej myšlu,
nascha kšczeniza hišcže wošebitu wažnosč dostawa.
Zapošchtol naš dopomina na Jesušowe wumrjecže, jeho
šamopodacže; i teho šcžěhuje, so kšcšczijenje, kotřiz šu
psches kšczenizu do Jesuša šaschcžěpjeni, dyrbja tež to-
šamo dołonjecž, mjenujzy wumrjecž, so by ša nich tošame
žohnowanje wurostlo, kotrež je šo dostalo žytemu šwětej
psches Jesušowe wumrjecže — „so runje jako Šhrystuš
wot morwých šbudženy je, tak tež dyrbimy my w nowym
žiwjenju šhodžicž.“

Stary čłowjeł dyrbi kšcžowany byčž, kaž bu Jesuš
kšcžowany (šcht. 6.). Stary čłowjeł šu nasche šte myšle,
łóšhty a žadosčže, kotrež šo w naš hibaja. Wone dyrbja
šo i mozu šnicžicž, kaž je Jesuš morženy, so hrěch w naš
pschěstanje a my wot stareho byčza ničžo wjazy na šebi
nimamy. Šrěchej wumrjecž t. r. šam pschecžiwu šebi

wojowacž. A tole wojowanje je wopravdže kaž šamo-
kšcžowanje t. r. pomaklu a bolostnje šo wotrjekowacž; to
boli, kaž bychmy i rukomaj a nohomaj na martracške drjewo
pschibicži byli; pschetož wo ničžo mjěnsche šo njejedna, hačž
wšcheho šo wšdacž, šchtož čłowjeł radšcho čini, hačž Boha
lubowacž; to ničžo malo njeje. Šaž še šhodej wótrej
šmjercži, šlušcha š temu rycžetške roššudženje, šo wot-
prajicž šandženosčzi, kaž jara tež ša pschichod wabi, a nowe
byčže šapocžecž. Ale š temu roššudženju pola jich naj-
wjazy njepschindže, dołež lubowane hrěščne žiwjenje wostajicž
nochzedža. Šehodla pał je tež žiwjenje, kotrež šo wjedže,
husto žiwjenje, kotrež wšchitko druhe šterje myšlicž da, hačž
to, šo je čłowjeł kšcženy, a kotrež šo š wušnacžu kšcžo-
waneho Šbóžnika ma kaž nóz š dnjej. Šež my šmy wěšče
hižom šacžuli, tak čžežke je wojowanje pschecžiwu štemu a
šmy šažo to wojowanje wostajili. Ale wopomimy tola
to žalostne štaženje, kotrež je šo psches bješbóžnosč na
čłowjekow pschijněšlo. Šotom pošnajemy, kał nusne je,
šmužicže šo wotrjekowacž a moricž šte wabjenja w šebi.
Šhrystuš je nam psches šwoju šmjercž šjewił, so dyrbi
hrěch junu pschěstacž. Nascha pschibšuschnosč je, to wěrnó
šcžinicž.

2. Šorjestanyčž dyrbi nowy čłowjeł. „Pschetož šo
wón je hrěchu wumrjecž junu, šo pał je žiwy, je Bohu žiwy.“
Šhrystuš naš pschikład w žiwjenju, kaž we wumrjecžu.
Šeho žiwjenje běšche žiwjenje ša Boha; ničžo druhe wón
pýtał njeje, hačž po woli a špodobanju šwojeho njebjeskeho
Wótza škutkowacž a jemu šlužicž. Šeho žyke šemške byčže

běšche krašne byče f Božej čješči, pschetož lubošć je jeho wodžila, ponižnosć běšche jeho prawidlo, čžichosć jeho myšl, scžerpliwosć běšchczaze snamjo jeho poddacza na Boha. Wón mějšche tón jedny wotpohlad, čžlowjekow f hrěcha wumóz a Bože kralestwo na semi natwaricž. A sa tajsim žiwjenjom dyrbinu sledžicž; pschetož sčtož my wschědnje žiwu byčž mjenujemy, je hubjeny wotwobras teho, sčtož dyrbjalo byčž. My mohli tak mjele sa Boha a jeho kralestwo čžinicž. Rať maľo lubošće pať je na šwěće a město teho hidženje a slóscž. To mohli a dyrbinu jako kšchescžijenjo lubošć wopofasacž a sa nju skutkowacž. Kelto jich nicžo njewě wo wumóženju a Božim kralestwje! Junu mohli sbóžnosć tych kšwalicž, kotřž šu šo wot hrěcha wušwobodžili, a jich wubudžicž, tež sa prawdosćžu honicž. Sa Boha dyrbjeli bóle žiwu byčž a my, řž čžemy jeho lud byčž, dyrbjeli dobry pschiklad dawacž. Čžehodla my to pschezo njecžinimy? Dokelž šo nam to nowe žiwjenje psche šnadne a šrudne šda, dokelž čžemy jo mjeshelšche měčž. Potom pať wostanjemy w hrěchach a njedopjelnimy pschibšuschnosć šwjateje kšchecženizy. Duž wopomámy štajnje a pschezo:

„Tať tež my, mějšče šo šami sa tych, šo scže hrěchu mormi, ale žiwu Bohu w Šhryštufu Šesufu, našchim Šnjesu.“

Šamjen.

Wobnowjenje kšchcžěnskeho šluba.

(Šo Šambachu.)

Ša — Wótcže, Ššyno, Ducho Ššwjaty —
Na tvoje mjeno kšchcženy šym;
Š tym buch do klina žyrkwoje wsaty
A f stawam, tebi šwjecženy;
Ty do šebje mje šaschčžepi,
Še kšchcžěnskej hnadu wobdari.

Ty pschija mje sa džěcžo šwoje,
Mój luby Wótcže šchčedriwy;
Ty šwoju prawdosć šublo moje,
Mój šwěrný Šesu, scžinil šy;
Ty pať, mam nušy, horja nóž,
Mi šy, Wóh Ducho, trošcht a móž.

Tež ja čži šlubich lubošć, šwěru
A poškušnosć, Trojenicžti!
Čžyčžy tebi šlužicž f twjerdej wěru
Še prawej bohabojošcži;
Ššo čžertej, hrěcham wotřeknyčž,
Šo twojich pučžach kšhodžicž čžyčžy.

Tón šlub, o Trojiza, šo ženje
Na tvojej stronje njeshabla;
Mje hrěch pať pschezo šašo čžehnje
Na šwětnu drohu wotpada.
Ach, šym-li padnył, pomhaj mi,
Mje kšhude džěcžo f hnadže wšmi!

Ša dženska, Božo, šwjecžu f nowa
Čži dušchu, čžělo, wutrobu;
Šbudž we mni šwěru hacž do rowa,
Wšmi myšle, skutki f woporu;
Mž krepli njech nej w mojej křwi,
Řž tvoju wolu njecžini.

Twoch' wote mnje, ty řěřchta šwěta!
Mje druhi Šnjesh šej wufupi;
Š nim hrěcha nóž bu f dušche šwěta,
Mój stary čžlowjek wonowi;
Duž, wušchcženy na Trojizu,
Ššo čžerta, hrěchom wotřez čžžu.

Ššlyšch, Wótcže, Ššyno, Ducho Ššwjaty,
Mój šlub, řž tebi wobnowjam;
Ššo njehnuj wón, čži wošpjet daty,
Šacž junu běh šwój dokonjam.
Tať žiwu šym, tať wumru čži,
Dha budu wěcžnje pschi tebi!

K. A. Fiedleř.

Šabožina w šchuli.

(Šotracžowanje.)

Tať pschihotowane džěcžo do řřjedžneje řřadownje pschińdže, hdžež stej sa katechismušowu wučžbu dvě wošebitej hodžinje poštajenej. Wustajenje hnady, w řředže pjecžich hłownych džělbom date, drje džěcžo w tutej kšafy hišchče njewopšchija, a tola je radžicž, šo katechismušoweho kšhoda křucže džěcžecž. Škursus je jenolětny, runjež džěcži w tutej řřadowni 2—3 lěta řředža. Na kšždy pad je lěpje, maľo dawacž a to maľo wošpjet psched dušchu džějčža nošycž, hacž mjele jeno junkrócž podawacž. Ššnyž šo macžšna, w katechismušowej hodžinje pschěńdžena a wufnjomna, w bližškej čžitanškej hodžinje pilnje čžita, dha móže šebi tale kšafa sa jene lěto bješ wošebiteho napinanja pschišwojicž: 1. a 2. hłownu džělbwu f Lutherowym wukładowanjom, 3. hłownu džělbwu bješ Lutheroweho wukładowanja, wot 4. hłowneje džělbwy te 4 šchpruči, na kšžny jejných 4 wotmoltwow stejaze, a wot 5. hłowneje džělbwy wustajenske šłowa Božeho wotkšasanja, pschišamkujene f štamšnje wo Šhryštufowym čžerčjenju. Ššola jenotliwych šlabnych džěcži móže šo tale macžšna tež na dvě lěcže rošdžělicž.

Wo rošwucžowanju tošamo pšacžži, sčtož bě pschi delnej řřadowni prajene. Wučžer šo hacž nanajwužšcho f datemu tekštej pschišamkuje, šaradžuje džěcžom prawe řřošymjenje pschedležazyčž wopšchijecžow a myšlow, šwjajuje f tym bibliške štamšny, bibliške hróncžka a kšerlušchne šchtucžki, a to wo wschěm tym pschezo najprjedy to, sčtož šu džěcži w prjedawšchi čžaf hižom wufnyke. Wšcho nowe, sčtož ma šo nawufnyčž, dyrbi šo runje kšž katechismušowy tekst najprjedy wukładowacž. Mjenušnych a doškich definizijow ma šo wučžer pašcž. Še myla, mucžnja a wot wěžy wotwodžuja. Wučžer dyrbi stejšchcžo kšafy berje šnacž, tať šo wón hižom pschi šwojim pschihotowanju poštaja, sčto ma wukładowacž, tež šebi te řředki našpomnja, f kotřymž ma šo to štacž, hacž f pschikladami, f wopišowanjom abo f wrócžowjedženjom na šłowny wšdónt sc. Še-li džěcžo pola Šošefowych bratrow šawišcž, pola Šerodiady hidu widžalo, dha prawomyšlneje definizije šawišcže a hidy trjeba njeje, šo by šo džěcžom f prawemu pschedštajenju dopomhako.

Hacž maju džěcži wo pschednošchowanym abo rošpomnjenym prawe pschedštajenja, dyrbi wošpjetowanje pošasacž, kotřž pať šo nima jeno po ššoncženju ležije pschedewšacž. Šchťož šušchne pruhuje, džěcžom šušchne f šłowu pschińcž dawa, tón wschědnje šhoni, šo maju džěcži njerědko wo wschelafich wěžach njewěřjomne wopacžnosće we hłowje, wo kotřychž je wučžer měnil, šo šu šagne, kaž ššónzo. Našhonity wučžer hušto hižom pschi rošwucžowanju na woblicžach džěcži widži, hacž jeho rošemja; w druhich padach šušchi wón to f wopacžneho šwuka, f řěcžneje šmyłki a teho runjecža. Šo je wěšte, wučžer njemóže šebi džěcži ššabe došcž pschedštajecž w myšlenju, w prawym šapšchijecžu teho, sčtož jim wón praji, bóle pať hišchče teho, sčtož wone čžitaju.

Wulzy wopacžne je na tymle skhodženku to žadanje: Seli něšto njerostymicze, lube džěczi, dyrbicze ho prashecz. Ať dha džěcžo wě, hacž je rosemiko? Wichi zushym klowje mohło wšchaf to bycz. Sinať steji pak to s tajkim prashenjom w hornjej rjadowni. Sčto mohło mi wjetšcha radošč pšchi rosmucžowanju bycz, hacž bychu-li džěczi ho pilnje prashale! Wschetož hdžež ho prawje prashcha, tam je ledžbliwoscž, tam je rospominanje, tam je khtne phtanje sa wěrnoscžu.

(Wschichodnje dale.)

Nascha zyrkej.

(Wschelozł.)

Bóh klonzo je, schit móžny
A zyrkwe nadžija;
Wón žohnowanje wótžne
Nam psches nju wobradža.
Njech hidžerjo jej hroža,
Sso hory swócžejja,
Dha tola k rohu šboža
Su Bóh Anjes powyšcha.

Kaž skala w džiwym morju
Sso zyrkej njekhabla,
We wichorach a horju
Čžescž Božu pschipojda.
Njech ho tež druhdy šdascže,
So čžma ju wobjimo,
So wěra steji w štrascže:
Bóh wšchaf ju šakhowa.

Njech rospada tež semja
Do procha, popjela,
Sso šwěta stolny šlemja:
Dom Anjesa njespada.
Wšchaf jeho murje steja
Na horje Golgatha,
A nad nim roščhěrjeja
Sso Bože njebjesa.

S. Kapleť.

Pšchi kolebanju.

(Eleonora, šershcžina Reuž.)

Stóš: Wschiwolcže —.

Džěcžo spi, džěcžo spi!
Sandželjo hu pšchi tebi,
Čžedža tebje wobarnowacž,
W žiwjenju čže pschemodžowacž;
Džěcžatko, duž šměrom spi!

Podrěmfaj, podrěmfaj!
A měrej w Bošy nětk ho daj.
Anjesej čžu čže porucžowacž,
Tmoje dla k njom' došdychowacž,
Ty pak čžisče podrěmfaj!

Šměrom spi, šměrom spi!
Boža luboscž wotšchewi;
Kuzh Wótž na tebje škoži,
Žohnowanje napoloži
Dženka, jutšje, pschezo čži.

Ššlbdzy spi, ššlbdzy spi!
Paradis šón połaž čži,
Až je Jesuž tebi dobyť,
Šdyž je w šmjercži krawnej pobyt.
Sunu tam čže wobšboži!

Surij Bróšf.

Boži rošbud.

Šowjedańcžo wot Jana Wjela.

W bibliji steji: „Sčtóz šwoje pschestupjenje přeje, temu ho njebudže radžicž“, to reča, sčtóz w špowjedži psched Bohom přeje. Psched ludžimi přěče móže ho s šhwilemi radžicž, tola pak psched Bohom ženje niz. Psched jeho wšchitkowidžatym woblicžom žana čžma njeje a žadyn potajny wukhow. Ať mohł ho psched jeho šwětinu žadyn hrěch tajicž? A kotra wina by jeho prawdoščžiwemu khostanju čžekta? —

Tola psched šwětnym šudom hu hižom žadlawzy wjele krocž přeli a šawinowanemu khostanju wuschli. Šdyž žadyn dowjedny dopočas njeje, a šakakty bjesbóžnik přeje a přeje a s šhrobolnej pschibahu štrucži, šo jeno po šlepym šdacžu abo tež s hidženja na njeho rěčža: sčto šebi šudnizy čžedža? Njech tež hu pšchi šebi poľneje wěry, šo ma wón šawěrnje winu, dha jeho tola njemóža khostacž. Wón ma ho puščezicž a duž ho šudnikam pšchi šebi šmėje. Tola junu tón čžaš pschindže, hdžež jemu psched wjeršchnym šudnikom tajki šmėch šańdže.

Šaj, čžasto je čžlowštemu rošomej šudnikow njemóžna wěž, na jašne dowjescž, hacž ma někajki wobštorženž wopravdže winu abo je čžisty. Ať tak je to bylo wot špocžatka šwěta. Šehodla hu hižom w šastarskich čžašach ša pschihódne měli, na čžežke rošbudny Boha ša šjewjerja k pomozhy bracz. Šdyž běchu šawite dwěle, sčto je we wobštoržbje prawda abo sčto niz, měwachu wšchelake pruhi a špytki, a wěrjachu pšchi tym, šo psches tajku pruhu Boži porst prawdu a njeprawdu na wocži štaja. Tymle pruham bě mjeno ordalije date, to reča „rošbudny Bože.“

Šena s nich běšche wohnjowa pruha. Sčtóz čžyšche ho s tej wušprawnicž, dyrbjescže se štopu bošy na žehliwu radližu štupicž abo nahi psches plomjenja krocžicž abo žehlaze wuhlo na nahim wutrobnu poměčž. A hdžž mě tak abo hinať špalenu ranu, běšche to šudnikam k wocžam wopočas winty.

Druha bě wodowa pruha. A ta běšche dwója: pak s warjazym kropom, pak se šymnej wodu. Pruhu s warjazej wodu wotměchu s wjetšcha na tajke waišnje: wšachu hluboki kotoł a puščezichu na dno pak někajki pjeršchčžen pak někajki pjenjes. Šotom to šudobje s kropom nalachu, a na to dyrbjescže wobštorženž s nahej ruku tu drobnoštku s dna do horšchčže wšacž. Šdyž šebi pšchi tym ruku njespari, šudžachu wo nim: Wón šawinowal njeje, čžehož ho winojty šdascže.

Šruha se šymnej wodu wotmě ho tak: Winnitej špašachu ruzh a nošy a čžibnychu jeho do wulkeje wody. Seli-šo ho ponóri, placžescže to ša dopočas nje.winty, po čžimž jeho hišchčže žiweho s hlubiny wšachu. Sčtóz ho pak njeponóri, tón bě ša šlucžerja njeskutka měty.

Ša popow mějachu pruhu se šwjatym kuskom. Šop, na kotrehož čžežke hrěščenje mjes ludom džěšche, dyrbjescže šwjecženu woblatku šjěcž. Wichi tym ho žalostne šarjetne šłowa prajachu, tajke nješboža dyrbjja ho na njeho dónčž, jeli-šo je w potajnym šlucžil, wo čžimž ho na njeho hrěšcha.

Šašo hinajšchi pošnant, tež měty ša Boži rošbud, bě ššchizowa pruha. Tu džeržachu s najwjetšcha tam, hdžež bě mjes dwěmaj jědojta škoržba, a šudnik šebi wěšty njeběšche, kotremu prawo a kotremu njeprawo dacž. To dyrbjescžtaj wobaj, winnik a winicžel,

stejo pod hujatym fchizom, na jene dobo ruzy do bofow pſchſtręcz. Kotryž by prjedy druheho wuſtał a ruzy wjazy proſtej runje won wobdžeržecž njemohł, wo tym ģudžefche ģud, na jeho ſtronje je wopafa wěž.

Tež marowy roſſģud bė jena tuch pruhow. Ta bėſche tam, ģdžėž na nětoho mėnitwa džėſche, ſo je wón mordať a wón pať wſcho ſ krutoſcžu ſapřė, a njebėſche niťať wobģwėdcžicž móžno, ģacž wón tón ſkónzowať je abo njeje. Tam ſtajiťu maru a teho kónzowaneho cžlowjeka na nje poľožicž dachu. Potom mėjeſche ģo tón podhladni mordať pſched maru ſtupicž, temu cžėlej porſty na rany kľozicž a pſchi tym ģo ſe ģwiatej pſchģbahu rocžicž, ſo teho morweho ſkónzowať njeje. A jeli-ſo te rany ſaģo pocžachu krwa- wicž, bėſche to ģudnikam dopoľas a pſnanť ſa roſſģud: Woprawdže, wón je tón mordať.

Naģģlepiſcha bėſche ta brónjowa abo bitwiſka pruha. Pſched wocžemi ģudniſkich knjeſow a pſched ſjawnyu ģwėtom durbjeſchtaģ winniť a winniť ſ brónjemi na ģo ģam a ģam ģicž. Kotryž by w bėdžėnzy pſchėhrať, wo tym pſchģwėra džėſche: Tón ma ſtu wopafu wěž.

Njeje to ģlepoſcž a ģlupoſcž? Njeby to ſ wjeťſcha kľoždy raſ njeprawy praweho pſchemohł, jeli-ſo by ģylniſchu ruťu a do brónje ľėpſcheho wuſteja mėť? Ta wėra, ſo pſches tajke pruhi woprawdže Boži ģud na ſjawne ſtupi, ta njemudra wėra ma w roſomnych ludžoch dawno ģwſj kſnž. Jeno to bľudne a ģrėſcžne na-ģam-a-ģam-kľodzenje je ģmjertnej brónju ģiſcžje něťoťi knježa puſcžėžili, njeģu, woģebje wojeťjzy wyſcžzy niž.

So je ģo pſchi tajkich cžinjenjach wſchelake jebanje, runje kaž wjele wjazy njeprawdy ſtało ģacž prawdy, ſcťo mjeſ nami njeby to ſa wėſte mėť? Tola wėſo ģu tež pſchģľkady na to, ſo ta abo tamna tuch pruhow ſekħala njeje. A tajkeho pſchģľkada dawa tón ſ ģhronģow ſnaty bitwiſki roſſģud mjeſ panom a pſom, kotryž je ģo dawno we ſaſtarģku ſtať a ģiž ģžemy něťo naſchģim lubym cžitarģam powjedacž.

(Pſchģchodnje dale.)

Wſchelake ſ bliſka a ſ daloka.

Ĥ Draždžan. Kľeko Ĥserbow drje w Draždžanach a woko- linje bydli? To je praſchenje, ģiž je ſa naſ wſchėch ſajimawe a ģiž ģo tehodla tež huſto ģľyſcžecž da. Bjeſ praſchenja je ľicžba Ĥserbow tu w Draždžanach wulka; ale něťotryžľuľiž mjeſ nami wjazy Ĥserb bycž nočžje. Naž ģo doma we Łužģzy něťotry ģwojeje macžėrneje řecžje ģanģbuje, tať wėſo tež tu. Ĥsu ſa naſ ſtrachi a ſpyťowanja, ſo ģo ģwojej narodnoſcži wozuſbimy, tola wjele wjeťſche ģacž domach! Ĥžim bſle ſwjeģelaze je, ſo je tola tež tu w Draždžanach nahladna ľicžba tuch, ģiž ģwėru ģwoju narodnoſcž ſaħowacž pyťaju a ģiž ģu woģebje ſwjeģeleni, ģdyž ģmėdža tu w zuſbje raſ ſaģo Bože ģłowo w lubej a drohej macžėrnej řecži ģľyſcžecž. Tať bė ſaľdžena njeđžela ſaģo njeđžela Ĥserbow. W ſchģľžnej zyrťwi bė Bože bľido ſa naſ kſyťe a kſaģny Boži dom nam ſa Božu ģľužbu w macžėrnej řecži wo- tewrieny ſtejeſche. Ĥpowjednu mucžbu bė ģ. ſarať Domaſchka ſ Budėſtež, řėdowanje ģ. ſarať Ĥſyťora ſ Ĥlinaľala na ģo wſať. Ĥpowjednych bu 130 ľicženyh. Bſh žſohnuģ dale naſche lube ģerbfke ľemſchenja tu w zuſbje a ſbudž a ſdžerž luboſcž ģ nim we wſchėch wutrobach Ĥserbow. —

Ĥ Łaſa. Na Łana do Łaſa! tať ģeľto ſa kľoždeho řekajſche, ģiž ma ģiſcžje w naſchģim cžaģu cžopľu wutrobu ſa ģwģate miſion- ſtwo mjeſ pohanami. Ĥižom wot daloka ģhorħowjata wėža lubyh ģoſcži do wjeťi naſcheho njeſapomniteho Ĥejľerja witaſche. A lube Łaſowſka woģada ģama wjeģeka, ſo móže po doľhģh ľėťach ſaģo

raſ tajki ģwģedžen ģwģecžicž, bėſche pilnje ģwojej ruzy ģģala. Selene brėſcžki pſchi pućžu luboſnje ſchumjachu, jaťo ģwģedžėſki cžah ſ cžėſtnymi mľodymi ģoľzami w bėťhch draſťach, ſ duchownymi a zyrťwiniſtimi pſchedſteģicžerjemi wot ſary do kſaģnje ſ rſžemi wu- debjeneho Božeho domu cžėħniſche. Tam nutna woģada ģłowa pſchi ģłowje poģľuchajſche na řjane ſpėwanja zyrťwiniſtego ģora kaž na móžne a wutrobny ģľuboko pohnuwaze řėdowanje ģwojeho něħduſcheho duſchowpaſtyrja ģ. ſararja Waktarja-Njeģwacžidľſtego, ģiž na ſaľožku 18. ſcťucžki 3. ſtawa knihow Ĥruthy ģerbfkej woģadže pſchģwoľa: „Budž ſtroſcťna, miſionſka woģada“! 1. Ĥe ſtroſcťnej wėru pohľadaģ na Ĥnjeſa ģwģateho miſionſtwa! 2. Ĥe ſtroſcťnej lu- boſcžu a ģwėru pomģaj pſchi ģwģatym miſionſtwe! 3. Ĥe ſtroſcť- nej nadžģju ſpomň na ſbſžny kſnž ģwģateho miſionſtwa! Na němſteģ Božeģ ģľužbje ģ. ſuperintendent Ĥejľeť-Barſcžėanſki duſcha- poľne řėdowanje džeržefche wo řrėnej ſcťucžžy druheho ſtawa profety Ĥoſea: „A durbģ ģo ſtač na tym mėcžje, na kotrymž ģ nim prajene bėſche: Wģ mſj lud njeģſcže! budže ģ nim prajene: O džėcži teho žģweho Boha!“ Toľe ģłowo je 1. Ĥľſb žėľnimoſcže, ſo bychmy ģobu džėľali! 2. Ĥľſb wjeģelocžje, ſo ģmėmy ģobu džėľacž! Wu- noſcť kolľekty pſched durjemi na wobėmaj Božģmaj ģľužbomaj bėſche 408 ģr., ģħwalbne wobģwėdczenje ſa luboſcž Łaſowſkeje wo- ģady ģ Božemu kſaleſtwu.

Wjećorne ģmėťki widžachu potom ģiſcžje wulku ģyľu, kotraž bėſche ģo pod móžnym dubom knježeho parka wokoľo miſionara Sandroka ſeſchľa, a na jeho ģłowa ſ jeho žģwenja a naſħonjenja mjeſ pohanami belfach w cžopleģ Ĥfrižy, tať mjenowanym Beħoana- ludom, poģľuchajſche. Ĥserb je byť, wėſty Wuraſ ſ Delnjeje Łužģzy, ģiž je jaťo řrėni miſionar w ľecžje 1843 ſapocžal Bože ģłowo tamnemu ludeģ řėdowacž, po kotrymž jeho naſľėdnik něťo nam wſchelakore ſajimawe powjedacž wjedžefche. Superintendent Ĥejľeť ģo ģiſcžje woģebje na mľodžģnu wobrocžiwſchģ ju w duſchu do Ĥmerģki mjeſ Indianow a ģģch pohanſke žģwenje wjedžefche. Tež ſchulſke džėcži pod nawjedowanjom ģ. kantora ſħromadžģſnu ſ něťotrymi řjanymi ſpėwami ſwjeģelģhu. Na kſnžu wjeģny duchowny ģ. ſarať Ĥryģať ģo wſchģťim džakowaſche, ģiž bėchu pomħali ģwģedžen tať kſaģnje wuħotowacž, a napominaſche we ģwojim džakowanju teho njeſabycž, bjeſ kotreħož my cžlowjekojo podarmo džėľamny. A Ĥserbjo kaž Ĥėmžy, kľoždy we ģwojej lubeģ macžėrnej řecži, Ĥnjeſej ģwģateho miſionſtwa ſaſpėwachu: „Njeģ Bohu džakuje ģo wutroba wſchėch ludži!“ Wón ģam pať njeģ cžģni po ģwojej woli, ſo bychu boħate plody ſroſtle wſchģťim, ģiž móžachmy ģobu ģwģecžicž džen ģwģateho Łana we Łaſu.

—ľeť.

Ĥ roſpomģnanju.

Njeſamožefch wulke doľonjecž, njeſaģpi w maľym ſťuťko- wacž.

Dalģſche doľowſľne dary ſa wboħe armenģſke ģyťoty:

Ĥ Porſchģſkeje woģady pſches ģ. ſar. Ĥryģarja:

Ĥ. Ĥ. ſ Porſchģz 3 ģr. — np.

W mjenje wobohģ ģyťotow wutrobny džak.

Ĥľeť, redaktor.

„Pomģaj Bſh“ njeje jenož pola knjeſow duchownych, ale tež we wſchėch pſche- dawarňjach „Ĥserb. Ĥowin“ na wſach a w Budyſchģnje doſťacž. Na ſcťwſrcž ľėťa placži wón 40 np., jenotľiwe cžģģla ģo ſa 4 np. pſchedawaju.